

۸۸ - درویشی و روضه خوانی

و نیز از حضرت عبدالههء است قوله العزیز : ای دوست حقیقی بعضی از دوستان که حال صفت درویشی را بهانه نموده اند در گوشه و کنار و کوچه و بازار به رمز و اشاره بستایش جمال قدم مشغول و به تشویق ناس مألوف غزلخوانی نمایند و نغمه روحانی سرایند این نفوس من بعد ترک این وضع خواهند نمود ولی سبب تشویق ناس است کسی نباید تعرض به آنان کند ولی اگر چه پرسه زنی کنند این بسیار مذموم است و مخالف دین الله و منافی استغناء و سبب ذل امر الله .

و قوله المحبوب : هو الله ای بنده آستان مقدس آنچه نگاشتی ملاحظه گردید و بر تفصیل اطلاع حاصل شد هفت وادی بجهت سیر و سلوک نازل شده و سیر و سلوک بسیار محبوب اگر اهل فقر عبارت از نفوس باشند که درین وادی سلوک نمایند و به این اخلاق متخلق شوند روش راستان گیرند و سلوک آزادگان جویند هر نام که عنوان گردد ضرری ندارد درویش که از قلم اعلی تحریر یافت معنیش فحوای رساله سلوک است و بسیار معقول ولی جمعی الآن درین جهان اند و بظاهر و باطن سرگشته و پریشان و مهمل و معطل و بار گران بر سائر ناس به صنعتی مشغول نشوند و به کار و کسبی مألوف نگردند و خود را از آزادگان شمرند و حال آنکه از برای توت شمران و فواکه توسرکان و موسم خرما ی عربستان دویست فرسخ طی نمایند اینگونه نفوس مهمله البته مقبول نه زیرا هر نفسی باید کاری و کسبی و صنعتی پیش گیرد تا او بار دیگران را حمل نماید نه اینکه خود حمل ثقیل شود و مانند علت کابوس مستولی گردد باری سیر و سلوک در وادی عشق محبه الله بسیار محبوب و ذکر حق مقبول و از شدت فرح و سرور غزلخوانی و نغمه سرائی مطلوب و ما دون آن اوهام و عیوب و علیک التحیة و الثناء .

و قوله الحکیم : و لا بأس بما اتّخذته وسیله للمعاش لان ذکر المظلوم ممدوح فی کلّ وقت و آوان و اجعله وسیله لا یقاظ الرّاقدین و تنبیه الغافلین تحت الرّمز و الاشارة و الایماء كما قال الشّاعر . " خود تو در ضمن حکایت گوش دار . "